

Ngu mà tưởng Khôn

Một công nhân làm cho một công ty Nhật ở Việt Nam kể lại khi một kỹ sư Nhật về nước ông ấy không ngại ngần nói với người công nhân Việt Nam:

- *Người Việt các anh sẽ muôn đời khố. Đây là vì các anh chỉ biết nghĩ đến những cái lợi lộc nhỏ của cá nhân mà không biết nghĩ đến cái lợi lớn của chung. Một cái vít chúng tôi phải mang từ Nhật sang giá 40.000đ mà rơi xuống đất thì công nhân Việt Nam các anh thản nhiên dẫm lên hoặc đá lặn đi mất vì nó không phải của các anh. Nhưng các anh đánh rơi điều thuốc lá đang hút dở giá 1.000đ thì các anh sẵn sàng nhặt lên và hút tiếp cho dù nó bị bẩn chỉ vì nó là của các anh. Hay như cuộn cáp điện chúng tôi nhập về giá 5triệu/m, nhưng các anh cắt trộm bán được có vài trăm nghìn/m. Tất cả những việc làm đó mang lại chút lợi lộc cho các anh nhưng gây thiệt hại lớn cho doanh nghiệp vì chúng tôi phải nhập bổ sung hoặc nhập thừa so với cần thiết.*

Còn người tà xé của viên kỹ sư đó thì được ông ấy tặng quà có giá trị và được nghe ông ấy “tâm sự” như sau:

- *Tôi rất cảm ơn anh đã lái xe an toàn cho tôi suốt 5 năm qua. Vì anh là người bảo đảm mạng sống của tôi nên anh làm gì tôi cũng chiều nhưng anh đừng tưởng anh làm sai mà tôi không biết. Anh đưa đón tôi ra sân bay quãng đường chỉ hơn 30km anh khai là hơn 100km tôi cũng ký, anh khai tăng việc mua xăng, thay dầu tôi cũng ký. Đó là vì tôi cần anh vui về lái xe để tôi được an toàn. Nhưng anh và các công nhân Việt Nam đừng tưởng là các anh lừa được người Nhật. Các anh nên biết rằng lẽ ra chúng tôi có thể trả lương cao hơn hoặc tăng lương nhiều hơn cho các anh nhưng đáng lẽ phải tăng lương cho các anh 500.000đ thì chúng tôi chỉ tăng 200.000đ. Còn 300.000đ chúng tôi phải giữ lại để bù đắp cho những trò ăn gian vụn vặt hay phá hoại của các anh. Cuối cùng là tự các anh hại các anh mà thôi. Chúng tôi chỉ lấy của người Việt đưa cho người Việt chứ chúng tôi không mất gì cả.*